वरं वनं वरं भैक्ष्यं वरं भारोपजीवनं ।
वरं व्याधिर्मनुष्याणां नाधिकारिण सम्पदः ॥३१२॥

तदयुक्तं मया कृतं। यदनेन सह मैत्री कृता। उक्तं च यतः ।

यथोरिव समं वित्तं यथोरिव समं कुलं ।
तयोर्मैत्री विवाहश्च न तु पुष्टविपुष्टयोः ॥३१३॥ ५

तथा च। मृगा मृगैः सङ्गमनुव्रजन्ति गावश्च गोभिस्तुरगास्तुरङ्गैः ।
मूर्खाश्च मूर्खैः सुधियः सुधीभिः समानशीलव्यसनेषु सख्यं॥

तद्यदि गत्वा तं प्रसादयिष्यामि। तथापि न मे प्रसादं यास्यति। उक्तं च यतः ।

निमित्तमुद्दिश्य हि यः प्रकुप्यति ध्रुवं स तस्यापगमे प्रशाम्यति । १०
अकारणाद्द्वेषपरो हि यो भवेत् कथं नरस्तं परितोषयिष्यति ॥३१५॥

अहो साधिदमुच्यते ।

भक्तानामुपकारिणां परहितव्यापारयुक्तात्मनां ।
सेवासंव्यवहारतत्त्वविदुषां द्रोहच्युतानामपि।
व्यापत्तिः स्खलितान्तरेषु नियता सिद्धिर्भवेद्वा न वा । १५
तस्मादम्बुपतेरिवावनिपतेः सेवा सदा शङ्किनी ॥३१६॥

तथा च। भावस्निग्धैरुपकृतमपि द्वेष्यतां याति लोके ।
साक्षादन्यैरपकृतमपि प्रीतये चोपयाति ।
दुर्ग्राह्यत्वान्नृपतिमनसां नैकभावाश्रयाणां ।
सेवाधर्मः परमगहनो योगिनामप्यसाध्यः ॥३१७॥ २०

तत् परिज्ञातं मया मम प्रसादमसहमानैरेष पिङ्गलको ऽन्यैः समीप वर्तिभिः प्रकोपितः। तेनायं ममादोषस्याप्येवं वदति। उक्तं च।

प्रभोः प्रसादमन्यस्य न सहन्तीह सेवकाः ।
सपत्न्य इव सङ्क्रुद्धाः सपत्नाः सुकृतैरपि ॥३१८॥

भवति चाप्येवं यतो गुणवत्सु समीपवृत्तिषु गुणहीनानां न प्रसादो २५